

der for at bruge det gængse Kunstudtryk om disse Kunstarter høre til, hvad man kalder den brunette og den blonde Skole, skulde stilles op blandt dem, der faae Hædersgaver. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at dette ikke er rigtigt, men jeg vil give det ærede Medlem en Oplysning, og det er den, at der dog kunde være nogen Sammenhæng mellem dette Forslag og den Understøttelse, der tilsiges Hr. Fuldmægtig N. D. Jørgensen, nemlig den, at disse Malere ere nationale Malere i en ganske særegen Grad. Sonne har jo som Maler søgt at fremstille vore heldige Bedrifter fra den næstforrige Krig, Simonsens Fader er gaaet i samme Retning og Sønnen er gaaet i samme Retning som Faderen. Her er altsaa den Side af disse Mænds Malerkunst, som sagtens har været det Levende for de Medlemmer, der have stillet dem op paa denne Plads. Dette har jeg kun villet oplyse, fordi det ikke fremgik ganske tydelig af ærede Medlemmers Udtalelser. Derimod vil jeg sige om de to Historikere, som det ærede Medlem omtalte, at, naar han ikke vilde have dem opførte paa Kontoen: Faste Understøttelser, men sætte dem ned paa de ekstraordinære, idet han sagde, at de ikke have gjort nye Synspunkter gjældende, forekommer det mig ikke, at det er rigtigt. Det kan gjerne være, at nogle af de Historikere, han nævnte, have større Udkomst end disse to til at komme i Betragtning, f. Ex. Troels Lund. Det skal jeg ikke sælde nogen bestemt Dom om, men om de to Historikere, som her ere nævnte, kan jeg bestemt sige, at de have gjort nye Synspunkter gjældende. Hr. Fuldmægtig N. D. Jørgensen har givet en Fremstilling af Menighedslovens Fremkomst her i Danmark, som er enestaaende, og som paa mange Punkter frembyder aldeles nye Synspunkter, og hvad Dr. phil. Alexander Thorsøe angaar, har han nærmest kastet sig over den seneste Historie, hvor der for Danmarks Vedkommende mangler overordentlig mange Kilder. Jeg skal sige det ærede Thing, hvorfor disse Kilder mangle. Fordi vi dengang levede under Snevoldsmagten, med dens Mangel paa Trykfrihed, saaledes at det er særdeles vanskeligt fuldt og rigtig at bømme om de Tider. Det er kun i den Memoirelitteratur, der senere er kommen frem, at der haves tilstrækkelige Midler til at belyse mange vigtige Punkter i dette Tidrum. Jeg skal saaledes for disse saavel som for mange andre danske Historikers Vedkommende nævne, at vi ere langt mere ilde stillede her i Danmark end f. Ex. i Sverrig, thi der have de havt en vis Grad af Trykfrihed, og der har der foreligget Protokoller af Statsraadsarkivet paa en ganske anden Maade, end de foreligge her i Danmark. Naar altsaa det ærede Medlem har omtalt, at Herr Fuldmægtig N. D. Jørgensen og Dr. phil. Alexander Thorsøe ikke burde komme op paa de faste Understøttelser, siger jeg, at disse

Mænd efter min Mening ere fremkomne med virkelig nye Synspunkter, og det vil vist ogsaa de fleste af dem, der spåle med historiske Undersøgelser, indrømme, men det er maasse Noget, der ikke ligger aldeles nær for det ærede æsthetiske Medlem, der talte sidst. Tilrods herfor foretrakker jeg dog i denne Sag at stemme for Forslaget under Nr. 61, som sætter disse Mænd paa de ekstraordinære Understøttelser, idet jeg tror, at i Løbet af de 3 Aar, hvori de skulle have denne højere ekstraordinære Understøttelse, vil sandsynligvis Erfjendelsen af deres Værd stige saa høit, at de til den Tid nok vilde komme op paa de faste Understøttelser. Det er jeg overbevist om, vil ske i Løbet af de tre Aar, og saa faae de dog Mere, end de vilde faae efter Flertallets Forslag, saa jeg vil indstændig bede Thinget om at støtte Forslaget Nr. 61, hvorved enhver af disse Mænd faar 1,000 Kr., hvad de i høi Grad fortjene. — Hvad Theatret angaar, maa det maasse være mig tilladt at sige til den skarpe Kritik, der blev ført over Theaterbestyrelsen, at, naar f. Ex. jeg i sin Tid gjorde Anstrengelser for at naage et Maal, der havde vist sig uopnaeligt for selve Bestyrelsen, og hvorfor jeg har maattet høre saa meget ilde senere, saa er det meget beklageligt, at de ærede Miristre ikke sørge for at bringe Forholdene ved det kongelige Theater til en saadan Udvikling, at virkelig de Penge, man yder dertil, kunne siges at være vel ydede i Nationens Interesse, og den Kritik, der nylig er fremsført over det kongelige Theaters Bestyrelse, var vistnok saa berettiget, som Noget kunde være. Ganste vist var der en Bemærkning af det ærede Medlem, som jeg dog maa gjøre opmærksom paa staar i Strid med, hvad jeg tilsigtede og fik Tilfagn om, den Bemærkning nemlig, at Pladserne skulde være dyrere i det kongelige Theater end i Sekondtheatrene; tvertimod gif mine Bestræbelser netop ud paa at skaffe Pladser i det kongelige Theater, hvor den mindre bemidlede Mand her i Kjøbenhavn kunde faae Leilighed til at se de bedre Stykker. Siden vi tale om Theatrene og Udgifterne dertil, vilde den høitærede Formand maasse tillade mig en Indskudsbemærkning. Naar der i denne Tid gjøres Anstrengelser for at faae fuldenbt den Udsmykning, Theaterbygningen endnu mangler, saa er det Noget, der er aldeles stik imod de Grundsatninger, hvorefter vi i sin Tid arbejdede. Sagen er nemlig, at Folk vilde have en Tegning, der bevislig ikke kunde udføres for de bevilgede Penge; men saa maa virkelig Hovedstaden og dens Repræsentanter, der sørge for, at denne Tegning blev antagen, finde sig i, at det saa varer nogle flere Aar med at faae Udsmykningen færdig. Der var Tegninger, der meget vel kunde være udførte for Bevillingen, og som med Hensyn til Driften kunde have tilfredsstillt alle billige Fordringer; men man fik den Tegning, Publikum syntes bedst om, og som ikke kunde udføres for Pengene, om den